

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 3.

Fylke: Aust.-Agder.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Hornnes.

Emne: Brynet.

Bygdelag:

Oppskr. av: Olaf Hallhov, lærar h.v.

Gard:

(adresse): Hornnes.

G.nr.

Br.nr.

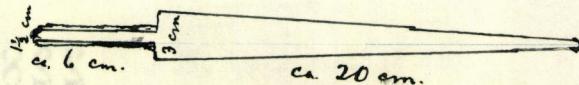
A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Mot merknad at svara i mange høve vert nokså uheile, gjev eg desse svara:

1. Bryne, eit - bryne, å.
2. Naturstein. Finst ikkje i bygda. Nom brugt frå Eidsborg, då steinen vel ikkje finst andre stader i Noreg.
3. Ja, først sliping og så bryning.
4. I min ungdom var det fortalt om ei lit, då des mykje bryning med hamar. Men har langt attende den tida låg, vist eg ikkje.
5. Ein slik større stein (ikkje rund) kjemmer eg ikkje til. Utanom ein stor sliperstein heime hadde ein gjerne på slattheia ein liten stein, som slost ved brea øret rundt. Stikken skreiv seg vanleg frå den første tida slipersteinar kom i bruk, eller noko seinare.
6. På heieståtar gjorde lyæien seg vanleg dager ut, allvisst når det ikkje var finngras. I lyukkengjø heime laut ein slipe ofte.
7. Utanom brynet mykje dei i eldre lit ei firkanta stikke av eik med rundt hantak.

Namnet var 'stikka'. Ho var nytta ofte enn brynet,

21

som bare var nytta når sterkare krossing lant til. Dei rekna med at gjæn heldt lengre ut med stikkja. Far, som var føtt i 1831 og døyde i 1926, brukte alltid stikkja. No er ho ikkje lengre i bruk, det er kjent til.

8. Folk tok gjæn or orvet når dei sliple. Festlegrene var vanleg ei terreim, som varinna runt orvet og hjølt av gjæn. I enden av gjæn gikk ein spiss inn i eit hol i orvet. Når reina var brinna runt orvet, var det ferd sett ei spryle, heldt av eik, over den nedre enden av reime, som gjerne var lagt dobbel, og så var det slige ei spryle mellom reina og orvet frå enden av dette. Da' sat gjæn slott. - Stakkor var lede i bruk. Da' sliple ein rist vanleg med gjæn i bunden. Eg kan heldt dei da' sliple undersida av gjæn med eggjen frå seg, men oversida motsett.

9. Ein sette orvet i marka, og gjæn brukte då til høgre. Det gjeld langorvsgjæn. Bryning av stakkorsljå har eg ikkje sett, men vanleg stakke dei enden av orvet mot kroppen ei stat.

10. Brynet bar dei vanlig i bukselomma, men stikkja fast dei rist gjerne ved ^{two} sma vittspenninger i buksene.

11. Nev.

12. Fell bort.

13. Dersom det ikkji var vatn i nærlieken, sprutte ein gjerne på brynet. Særlig i heimeslåtten var sume ein liten kopp vatn med seg. På stikkja skött dei av og til fin sand.

14-16. Gjænne ikkji sit det.

17. Eg høyrde tale om at brynet skulle verke bedre ved å legga ei tut i jorda.

18-20. Ukjent.